

NAGY GÁSPÁR

A vak látnok folytatja a monológot

*Pedig békétlen vad álmaiban
ama ordító oroszlán
csak spionként kísérte
szaglászta meg s megkísértette
a múltkori szöveg-szál
ahol abbahagyta éppen
vagy inkább elharapta
az igazán el sem kapott
lengő pókfonalat
– holmi vágyott szélcsend
bölc de nem gyáva kivárás –
és ez nem tetszett még a vissz-
hangosan süket falaknak sem
s lássatok csodát: az omlékony
kövek egymáshoz szorulnak
és a harsonások tüdeje idővel
szépen kipukkad...
szóltak a jövődölnökök
nem éppen önkéntes
minden rendű és rangú fiai
meg a hajnali madarak
amidőn a macska fészkeik
körül ólálkodik megóhajtván
a változatos zenés-véres reggelit
akik bizony azt hitték s hitették
ama kultikus eszközök birtokában
és a lepecsételt hieroglifák nyelvén
hogyan a mezcserék
minden időben üdvösek lehetnek
nem számoltak az emlékezet*

*fölöttébb kihagyásos
de még pislákoló lángjával
persze nem örökmécs!
nem virrasztó gyertya az!
hanem csak mint olcsó gázrezsó
tompá fénye egy lelakott lakásban
továbbá az emlékezet
az olyan jószág és vagyon
– emelte fel hangját a vak
mintha látná tolongó közönségét –
melyből ugyan inkább
csak herdálható morzsák
maradtak mutatóban anno
a többszögleletűségében
is kereknek vizionált asztalon
ahol előtte vagy utána már
látszólag szabadon lehetett
mazsolázni a tegnapi kalácsból
és a morzsák lesöprettek
az asztról... akár a padlások...
amikor látnivalóan csupán
a felejteni-tudásból akarták
megfagatni a jövőendő balekkeit
a zsoldjukért mindig sorban állók
íme barátocskáim galambocskáim
hihetetlenül nagy és távlatos
a mi metamorfózis-kultúránk
képességünk állított be a megfelelő
képezde megfelelő tanszékére
kellően pimasz önbiztatással
egy erősen gyérülő hajú
tudóssá talpalt aparatcsik
aki leventés orcájára hagyta
csimbókosan göndörödni az álca-szórt
vagy ahogy az elmúlt század
kilencvenes éveiben susogták
a politikai táncha vitt szépasszonyok:*

*a demokratikus egyen-báli jelmezt
és nosza farsangi idők jöttek
kellő cinizmussal még fölékesítvén
a szolgálat kies köz-tereit
ki élte ki védte ki tanácsnokolta
ki oktatta ki szakértette a világ
többszörös át-meg átváltozásait
és igen neheztelt a rugalmatlanul
egyhelyben toporgó élheterlenekre
mondván: ezek a bambák
egyszer még veszünk okozzák!
ezek a pogányok
mint a gyepű-széli koppányok
nem értik meg a nótát
a mi színváltásunk – fújták –
maga az új vallás
szavalták a kis kaméleonkák
hirdették piározták a receptet
és akinek nem tetszik
az bizony magára vessen
majd jönnek akik könyékig
merítkeznek a templomok
szenteltvíztartóiba
és amikor még fél szemmel
bandzsítanak a mellettük lévő
öreg hitgyakorlóra
hogy ellessék mikor is
kívánatos a térdhajtás
hát a nagy igyekezetben
fejüket is bekoppantják a kövezetbe
hogy buzgóságukat kimutassák
de hamarosan elmúlnak ezek
a szép tornamutatványok
s elmaradnak a templomi vizitek
családi vonulások utóesküvők keresztelők
(mert akkoriban nem engedhettük meg
pártunk tiltotta... szebb jövőnket féltük)*

*egy életünk van barátocskáim
s jobb ha az nem tekinget maga mögé
hanem fut sebesen és nem szaporítja
fölösen a kételyeket
nem cipeli azt ami ott belül
véletlenül is sajoghatna
hanem kívül hordja a láthatót
a könnyen megszerezhető
mintái ott a fényes kirakatban
a kéken vibráló ernyő-varázsban:
demokratikus nagy világ-dobozban
ahol pálmafák tornyok medencék
nyújtózkodás nélkül íme
a Paradicsomkert itt van
minden leszakítható banánjával
de nem is kell leszakítani
öledbe szórják a majmok
(az alma bár lehet szép
vagy éppen kukacos
nem veszik át – lásd még
ahogy kivágják a fákat)
puszta édenné sivatagosul
minden oázis s lesz őrjítő
homok bástyás Szahara-kert
ahonnan nem lesz
nem volt még kiűzetés
mintha az ember döntött volna:
itt nincs bűn és nincs büntetés sem
szívetek azért csak remegjen
ha az a pálmafa egyszer
a közelgő oroszlán hangjára
ámen nélkül is meghajolna...!*